

[A Persian translation of the Ridván message 2018 of the Universal House of Justice
to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان

رضاون ۱۸ میلادی (۱۷۵ بدیع)

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

ستایندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

در پرتو انوار جاودان جشن‌های فراموش نشدنی دویستمین سالگرد میلاد فرخنده جمال مبارک تحیات صمیمانه خود را به شما عزیزان تقدیم می‌داریم. با توجه به وقایع آن ایام و همچنین ماه‌های بعد، مشاهده می‌کنیم که جامعه جهانی بهائی امروز همان جامعه‌ای نیست که شش دور اوّل نقشه‌کنونی را آغاز کرد؛ جامعه‌ای است به مراتب آگاه‌تر نسبت به وظایف روحانی خویش؛ جامعه‌ای است که جهش بی‌سابقه‌ای در قابلیت خود یافته تا دوستان و آشنايان را به حیات جمعی اش جلب نماید، الهام‌بخش فعالیت‌های متعدد در محله‌ها و دهکده‌ها باشد، بتواند نحوه بروز حقایق روحانی در اقدامات عملی و پایدار را به خوبی بیان کند، و از همه مهم‌تر نه تنها در باره آموزه‌هایی به گفتگو پردازد که جهان را خلق بدیع خواهد نمود بلکه در باره وجود مقدسی سخن گوید که واضح و مروج این آموزه‌ها است: حضرت بهاءالله. شرح حیات و مصائب واردہ برآن وجود مبارک توسط بزرگسالان و جوانان و کودکان و به زبان‌های گوناگون، بر قلوب بی‌شماری اثر گذاشت. برخی به تحقیق بیشتر در امر الٰهی پرداختند، بعضی تعهد به همسکاری نمودند، و بسیاری موفق به اظهار ایمان شدند.

یکی از نشانه‌های گویای پیشرفت، نقاط متعددی است که امر مبارک در سطح ملی به وضوح از مرحله مجھولیت خارج شده است. در میان رؤسای دول و رهبران فکری نفوسي بودند که علنًا بیان نمودند و دور از انتظار تأکید کردند که جهان نیازمند بینش حضرت بهاءالله می‌باشد و مجھودات بهائیان قابل ستایش است و باید گسترش یابد. نکته شادی‌آفرین دیگر آنکه تنها بهائیان نبودند که نام حضرت بهاءالله را با اشتیاق گرامی داشته حیات مبارکش را جشن گرفتند بلکه گردهمایی‌های ویژه‌ای به این منظور توسط نفوسي از ورای جامعه بهائی برگزار شد. در مناطقی که مخالفت با امر مبارک وجود دارد، احباباً با امیدواری و استقاماتی حیرت‌انگیز هموطنان خویش را تشویق نمودند تا خودشان حقیقت امور را بررسی نمایند و بسیاری با شادمانی در این جشن و سرور شرکت جستند. دویستمین سالگرد میلاد جمال قدم موجب شکوفایی بی‌حد آثار هنری نیز گردید که خود شاهدی است شکوهمند بر قلوب آکنده از عشق این هنرمندان. خصوصیت رویکرد کلی جامعه بهائی در این ایام بی‌نظیر، گواهی بود بر

میزان یادگیری ای که طی بیش از دو دهه از آغاز سلسله نقشه های کنونی صورت گرفته است. آحاد مؤمنین به ابتکاراتی شخصی پرداختند، جامعه به کوشش های جمعی قیام کرد، و احبا قوای خلاقه خود را متوجه نقشه هایی نمودند که از طرف مؤسّسات تهیه شده بود. بزرگداشتی مهم و یادآور گذشت دو قرن، محركی قادر تمند برای فعالیت های جامعه سازی در قرن آینده گشت. شایسته آنکه هر بذری که با چنین مهر و محبتی در جشن اوّل کاشته شده در دوره ای که به دومین جشن دویستمین سالگرد منتهی خواهد شد، صبورانه پرورش یابد و به ثمر رسد.

حال پس از گذشت دو سال از آغاز نقشه کنونی، گرچه طبیعتاً میزان پیشرفت امور در تمام کشورها یکسان نیست اماً تعداد برنامه های فشرده رشد در عالم، به نصف رقم پنج هزار یعنی رقم مورد نظر نقشه جهانی کنونی نزدیک گشته و میزان افزایش این رقم مرتبأ تسریع می یابد. با نگاهی دقیق ترمی توان نشانه های امیدوارکننده ای از شکوفایی قوا و استعدادهای افراد، جوامع، و مؤسّسات را ملاحظه نمود. تجربه جشن های دویستمین سالگرد در همه جا به مؤمنین نشان داد که بسیاری از تعاملات روزانه آنان با اطرافیانشان می توانند به نشر نفحات الله منجر شود. با شدت یافتن فعالیت ها در هزاران دهکده و محله، حیاتی پویا و هدفمند در هر یک از آنها نصوح می گیرد. شمار محدوده های جغرافیایی که در آنها سیستمی برای گسترش این الگوی فعالیت به تعداد فزاینده ای از نقاط در حال تأسیس است، به نحو قابل ملاحظه ای افزایش یافته و احبا را قادر ساخته تا از سوّمین نماد پیشرفت در پیوستار رشد عبور نمایند. و اینجا، در مزه های یادگیری عالم بهائی و به خصوص در حرکت جمعیت ها به سوی بینش حضرت بهاء الله است که نه فقط جمّ غیری به آغوش فراگیر فعالیت های بهائی می پیوندد بلکه دوستان آکنون می آموزند که چگونه گروه های بزرگی از مردم هویت خود را در جامعه اسم اعظم می یابند. در چنین نقاطی است که کودکان به طور مرتب کلاس ها را سال به سال طی می کنند و برنامه تواندهی روحانی به نوجوانان با هماهنگی از سطحی به سطح دیگر پیش می رود و در نتیجه تلاش های آموزشی جامعه جنبه منظم تری به خود می گیرد. در این نقاط، مؤسّسه آموزشی چگونگی پرورش منابع انسانی کافی برای تهذیب روحانی و اخلاقی تعداد روزافزونی از کودکان و نوجوانان را می آموزد. مشارکت در این فعالیت های اساسی آنچنان در فرهنگ مردم ریشه دوانده که به عنوان یکی از جنبه های ضروری حیات یک جامعه محسوب می گردد. سور و نشاطی تازه در میان جمعیتی ظاهر می شود که مسئولیت توسعه و پیشرفت خود را به عهده می گیرد و در مقابل نیروهای اجتماعی که موجود رخوت و بی تفاوتی اند مصونیت می یابد. امکانات پیشرفت مادی و معنوی شکل می گیرد. تقلیب اجتماع شروع می شود.

دوستان محبوب، براستی وقت شکرگزاری به درگاه محبوب بی همتاست. دلایل بسیاری برای امیدواری موجود است ولی به میزان وظایف باقیمانده نیز به خوبی آگاهیم. اساساً، همانطور که قبلًا اشاره کرده ایم صدھا محدوده جغرافیایی هنوز محتاج آنند که گروه های فزاینده ای از مؤمنین با اطرافیان خود مستمراً بر پیشبرد رشد و قابلیت سازی تمرکز نموده توانایی و انصباط لازم برای تأمل بر عمل و آموختن از تجربه را خصیصه ممتاز خود نمایند. پرورش استعداد و همراهی کردن چنین افرادی در هر یک از محله ها و دهکده ها و نه فقط در سطح محدوده جغرافیایی، چالشی بزرگ و در عین حال نیازی حیاتی است. اما هر جا این شرایط ایجاد می شود نتایج واضح است.

مشاهده وقوف مؤسّسات امری به این نیاز مبرم و طرح مکانیزم‌هایی مؤثر برای استفاده از بینش‌های ناشی از پیشرفت در سطحی وسیع موجب مزید اطمینان این مشتاقان است. در عین حال، مؤسّسات ملّی و منطقه‌ای و محلّی نیز با کسب تجربه بیشتر از بینش وسیع تری برخوردار می‌شوند. این مؤسّسات به همه جنبه‌های توسعه جامعه پرداخته به فکر رفاه مردم و رای اعضای رسمی جامعه خود هستند و با آگاهی از پیامدهای عمیقی که فرایند مؤسّسه آموزشی برای پیشرفت مردمان دارد توجه خاصی به تقویت مؤسّسه مبدول می‌دارند؛ همواره واقف به لزوم حفظ تمرکز جامعه بر احتیاجات نقشه هستند و جمع دائم التّزايد دوستان را به سطوح بالاتری از اتحاد دعوت می‌نمایند. این مؤسّسات به مسئولیّت خویش در مقابل بهبود سیستم‌های اداری و مالی خود به منظور حمایت مناسب از اقدامات ترویج و تحکیم، صادقانه پای‌بندند. در همه این موارد، به ایجاد آن شرایطی در جامعه مشغولند که به ظهور و بروز قوای قادرمند روحانی منجر می‌گردد.

با شدت یافتن فعالیّت‌های جامعه‌سازی، دوستان قابلیّت‌های نویافته خود را که برای بهبود شرایط اجتماعی اطراف خویش پپوش داده‌اند، به کار می‌گیرند و اشتیاقشان با مطالعه تعالیم الهی شعله‌ور می‌شود. تعداد پروژه‌های کوتاه‌مدّت افزایش بسیاری یافته، برنامه‌های منظم گسترش پیدا کرده، و اکنون تعداد بیشتری از سازمان‌های توسعه ملهم از تعالیم بهائی به فعالیّت در زمینه‌های آموزش، بهداشت، کشاورزی، وغیره مشغولند. از تقلیل مشهود در حیات فردی و جمیعی می‌توان نشانه‌های اولیّه قدرت غیرقابل تردید اجتماع‌سازی امر حضرت بهاء‌الله را ملاحظه نمود. پس جای تعجب نیست که دفاتر جامعه بین‌المللی بهائی در کوشش‌های خود برای مشارکت در گفتمان‌های متدالو در اجتماع از چنین موارد اقدام اجتماعی، اعم از ساده یا پیشرفته و کوتاه‌مدّت یا دراز‌مدّت، الهام می‌گیرند. این میدان دیگری از مجھودات امر مبارک می‌باشد که پیشرفت قابل توجّهی نموده است. در سطح ملّی، مشارکت در گفتمان‌های هدفمند اجتماع — از جمله تساوی زن و مرد، مهاجرت و انتلاف، نقش جوانان در تقلیل اجتماعی، همزیستی بین ادیان، وغیره — با اطمینان، کارآیی و بینشی روزافزون انجام می‌گیرد. به علاوه، احباب از هرسن و پیشینه، هر جا که ساکن می‌باشند، کار می‌کنند، و یا درس می‌خوانند، کمک‌های ارزشمندی به گفتمان‌های خاص نموده توجه اطرافیانشان را به دیدگاه والایی جلب می‌نمایند که بر اصول و تعالیم ظهور وسیع حضرت بهاء‌الله استوار است.

با حضور رسمی امر‌الله در شبکه جهانی اینترنت، موقعیت امر مبارک در فضاهای گوناگونی که در آن گفتمان‌ها مطرح می‌گردد ترقی بسیاری نموده است، حضوری که با وب‌سایت‌های ملّی متعدد بهائی و توسعه بیشتر مجموعه سایت‌های مربوط به Bahai.org، گسترش یافته است. این پیشرفت هم برای ترویج و هم برای صیانت امر‌الله بسیار ارزشمند است. در طی فقط چند روز، جمع بزرگی از مردم جهان به مطالبی جذب گردیدند که برای معرفی امر مبارک با دقّت تهیّه شده و در وب‌سایت دویستمین سالگرد میلاد حضرت بهاء‌الله به طور هم‌زمان به نه زبان ارائه شده بود. این مطالب اکنون با اضافه نمودن صفحات مخصوصی در باره کشورهای مختلف تکمیل گردیده و نمایانگر تنوع جشن‌های برگزار شده است. تمهیدات لازمه در سایت کتابخانه مراجع و آثار بهائی برای ارائه تدریجی الواح و آثار مقدسه‌ای که تاکنون ترجمه و منتشر نشده پیشرفت شایانی کرده است. مجلّدات جدیدی

از آثار حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء نیز به انگلیسی تحت ترجمه و تنظیم است تا در سال‌های آینده چاپ و منتشر گردد.

در سانتیاگو (Santiago)، شیلی (Chile) و در باتامبانگ (Battambang)، کامبوج (Cambodia) جدیدترین مشارق‌الاذکار افتتاح شده و اکنون مراکز جذب بازدیدکنندگان و نمادهایی از همه تعالیم امر مبارک برای جوامع آنان شده است. تعداد این معابد رفیع البینان رو به افزایش است. با کمال سور اعلام می‌داریم که افتتاح مشرق‌الاذکار در نورت دل کائوکا (Norte del Cauca) در کشور کلمبیا (Colombia) قرار است در ماه ژوئیه صورت گیرد. به علاوه بنای مشارق اذکار بیشتری در پیش است. در وانواتو (Vanuatu)، کسب اجازه شروع ساختمان در دست اقدام است. در هندوستان و جمهوری دموکراتیک کنگو (Democratic Republic of the Congo)، پس از فرایندی بسیار پیچیده و پرچالش، زمین‌های مشرق‌الاذکار با موقیت ابتداع گردیده است. سور حاصل از مشاهده طرح اولین مشرق‌الاذکار ملی پاپوآ-کینه نو (Papua New Guinea) در نوروز، با ارائه طرح مشرق‌الاذکار محلی در کنیا (Kenya) دوچندان گردید. مضافاً امیدواریم که انتشار بیانیه و مجموعه‌ای از آثار مبارکه در باره مؤسسه مشرق‌الاذکار که توسط دائرة مطالعه نصوص و الواح تهیه شده به درک عمیق تراهنگ از اهمیت عبادت در حیات جامعه کمک نماید زیرا بهائیان در همه جا در خدمات خود، به خصوص در جلسات مرتب دعا و مناجات، شالوده روحانی مشارق اذکار آینده را مهیا می‌سازند.

فقط سه سال از مجهودات بیست و پنج ساله‌ای باقی مانده است که در سال ۱۹۹۶ با یگانه هدف پیشبرد قابل ملاحظه فرایند دخول افواج آغاز شد. در رضوان ۲۰۲۱ پیروان جمال قدم نقشه‌ای یک ساله را آغاز خواهند نمود. این مشروع کوتاه اما آبستن شگفتی‌های فراوان، موج جدیدی از نقشه‌هایی را آغاز خواهد کرد که سفینه امر الله را به قرن سوم عصر بهائی رهنمون خواهد نمود. در طی این دوازده ماه فرخنده، عالم بهائی بزرگداشت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء را در یک گردهمایی ویژه در مرکز جهانی برگزار خواهد کرد و نمایندگان همه محافل ملی و همه شوراهای منطقه‌ای بهائی به شرکت در آن دعوت خواهند شد. اما این فقط اولین رویداد از سلسله رویدادهایی است که احباً را برای نیازهای دهه‌های آینده آماده خواهد ساخت. ژانویه ۲۰۲۲ که مقارن با صدمین سال قرائت علنی الواح مبارکه و صایای حضرت مولی الوری است موقعیتی برای تشکیل کنفرانسی در ارض اقدس با حضور اعضای هیئت‌های مشاورین فارهای و اعضای هیئت‌های معاونت برای صیانت و ترویج خواهد بود. قوای روحانی منبع از این دو گردهمایی تاریخی باید به احبابی الهی ساکن در هر سرزمین منتقل گردد. به این منظور در ماه‌های بعد از آن، سلسله کنفرانس‌هایی در سراسر جهان چون عاملی راهگشا برای مجهودات چندساله متعاقب نقشی یک ساله برگزار خواهد شد.

بدین ترتیب مرحله جدیدی در بسط و اجرای نقشه ملکوتی حضرت عبدالبهاء فرا می‌رسد. اما دیدگاهی مهیّج و فوری تر در پیش روست. تا فروردین دویستمین سالگرد میلاد حضرت باب فقط یک سال و نیم باقی مانده است. این دوره، یادآور جان‌بازی‌های قهرمانانه مبشر شهید امر الهی است که دوران رسالت خطیرش بشریت را به

عصر جدیدی از تاریخ حیات خود رهنمون گردید. هرچند جهانی که حضرت ربّ اعلیٰ در آن اعلان امر نمودند دو قرن با امروز فاصله دارد ولی هم از نظر رواج ظلم و ستم و هم از نظر آرزوی شدید بسیاری از مردم برای یافتن پاسخی که عطش روحشان را تسکین دهد، به جهان امروز شباخت دارد. در بررسی چگونگی برگزاری شایسته سالگرد دویستمین سال به این نکته واقفیم که این جشن‌ها ماهیّت خاص خود را خواهد داشت. با این حال شکوفایی فعالیّت‌هایی را پیش‌بینی می‌کنیم که در جامعیّت و غنا به هیچ وجه کمتر از بزرگداشت سالگرد دویستمین سالی که گذشت نخواهد بود. موقعیّتی است که بدون شک هر جامعه، هر خانواده، و هر قلبی با اشتیاق منتظر آن است.

ماه‌های آینده نیز فرصتی است برای یادآوری حیات پیروان دلاور حضرت باب، قهرمانان دلیری که ایمان خود را با فدایکاری‌های بی‌نظیری ابراز داشتند، فدایکاری‌هایی که برای همیشه زینت‌بخش صفحات تاریخ این امر اعظم خواهد بود. خصایص شجاعت، تقّدس، انقطاع از ما سوی الله و تعهّد آن ارواح پاک اثرات عمیقی بر قلب هر نفسی می‌گذارد که شرح فتوحاتشان را بشنود. بسیاری از آن شیردلان که تأثیری جاودانه در تاریخ از خود به جای گذاشتند در عنفوان جوانی بودند. باشد که نمونه و سرمشق آن دلیران جان‌فشنان در طی دورانی که در پیش است به جمع مؤمنین شهامت بخشد، به خصوص به جوانان که بار دیگر به پیشگامی در نهضتی فراخوانده شده‌اند که هدفش تقلیب عالم است.

پس این است امید روشن و وطید این مستاقان. شایسته است که در طی شش دور فعالیّت بین این عید رمضان و سالگرد دویستمین سال میلاد حضرت نقطه اولی، و براستی در مدت سه سالی که از نقشه کتونی باقی مانده، همان عشق عظیم و پر شوری که پیروان حضرت ربّ اعلیٰ را به انتشار نور الهی ترغیب نمود الهام‌بخش شما برای اقداماتی بزرگ باشد. در آستان مقدس ملت‌تمسیم که همگی مشمول تأییدات ملکوتی گردید.

[امضا: بیت العدل اعظم]